

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marcely Kučerové a soudců JUDr. Jana Klášterky a Mgr. RNDr. Jany Zaoralové ve věci žalobce: **Městská část Praha 10**, IČ: 00063941, se sídlem Praha 10, Vršovická 1429/68, zast. JUDr. Karlem Codlem, advokátem, se sídlem Praha 5, U Nikolajky 833/5, proti žalovaným: **1/ E SIDE PROPERTY LIMITED**, se sídlem Spojené království Velké Británie a Severního Irska, W1U 2RP London, 32 Wigmore Street, 1st. Floor, podnikající v České republice prostřednictvím organizační složky: **E SIDE PROPERTY LIMITED, organizační složka v ČR**, IČ: 27590623, se sídlem Praha 10, U Slavie 1540/2a, **2/ VINET Invest, a.s.**, IČ: 29413001, se sídlem Praha 10, U Slavie 1540/2a, oba zast. Mgr. Michalem Strnadem, advokátem, se sídlem Praha 1, Klimentská 1207/10, **o určení vlastnického práva k nemovitostem, k návrhu žalobce na nařízení předběžného opatření**, o odvolání žalovaných 1/, 2/ proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 12. srpna 2013, č.j. 46 C 203/2013-21,

t a k t o :

Usnesení soudu I. stupně se **m ě n í** tak, že předběžné opatření se **nenařizuje**.

O d ů v o d n ě n í

Soud I. stupně v řízení o určení vlastnictví k nemovitostem vyhověl návrhu žalobce na vydání předběžného opatření a podle § 102 odst. 1 o.s.ř., § 76 odst. 1 písm. e), písm. f) o.s.ř. uložil žalovanému 1/ povinnost zdržet se právních úkonů a jednání majících vliv na majetkovou účast žalovaného 1/ ve společnosti VINET Invest, a.s., IČ: 29413001, se sídlem Praha 10, U Slavie 1540/2a (žalovaný 2/), zejména jakýchkoli dispozic s 3.440 ks akcií o jmenovité hodnotě jedné akcie 100.000,- Kč, představujících 100% podíl na základním kapitálu žalovaného 2/ (výrok I.), a dále povinnost složit tyto akcie do úschovy Obvodního soudu pro Prahu 10 a ponechat je zde do pravomocného rozhodnutí o žalobě v tomto řízení, to vše ve lhůtě 3 dnů ode dne zániku povinnosti žalovaného 1/ složit tyto akcie do úschovy, uložené mu předběžným opatřením Městského soudu v Praze, č.j. 2Nc 1084/2013-15 (výrok II.), a žalovanému 2/ povinnost zdržet se právních úkonů a jednání spočívajících v právních dispozicích s následujícími nemovitostmi: budova č.p. 1540 na pozemcích p.č. 1856/17 a p.č. 1856/18, a pozemky p.č. 1743/4, 1743/5, 1770/2, 1854/33, 1856/15, 1856/17, vše k.ú. Vršovice, obec Praha (výrok III.). Žalovanému 1/ i žalovanému 2/ dále uložil povinnost zdržet se právních úkonů a jednání spočívajících v právních dispozicích s jejich podnikem jako celkem nebo jakýmkoli jeho částmi, včetně jejich převodu, pronájmu, zatížení věcným právem nebo jiným právem třetí osoby nebo ukončení jejich provozování (výrok IV.). Usnesení soudu I. stupně podle § 169 odst. 2, věta první o.s.ř. neobsahuje odůvodnění.

Z předloženého spisu odvolací soud zjistil, že soud I. stupně rozhodoval podle § 102 odst. 1 o.s.ř. v řízení o žalobě, jímž se žalobce domáhá určení, že žalovaný 1/ je vlastníkem nemovitostí – budovy č.p. 1540 na pozemcích p.č. 1856/17 a p.č. 1856/18, a pozemků p.č. 1743/4, 1743/5, 1770/2, 1854/33, 1856/15, 1856/17, vše k.ú. Vršovice, obec Praha (soubor nemovitostí je totožný s výčtem uvedeným ve výroku III. shora citovaného předběžného opatření). Žalobce tvrdí, že žalovaný 1/ naložil jako vlastník s předmětnými nemovitostmi tak, že je vložil do majetku žalovaného 2/ cestou zvýšení základního kapitálu žalovaného 2/ proti úpisu nových akcií žalovaným 1/ jako jediným akcionářem. Žalobce se domáhá určení vlastnictví žalovaného 1/ k předmětným nemovitostem na základě právního názoru, že takto provedený vklad nemovitého majetku žalovaného 1/ do základního kapitálu žalovaného 2/ je neplatný pro rozpor se zákonem podle § 39 o.zjednání odporující zákonu spatřuje v dovozovaném úmyslu žalovaného 1/ zcizit svůj majetek a tím zmařit možnost uspokojení pohledávek žalobce z titulu 234 ks dluhopisů ISIN SK4120005877 o jmenovité hodnotě 500.000,- Kč, emitovaných žalovaným 1/. Aktivní legitimaci k žalobě a naléhavý právní zájem na požadovaném určení vylíčil žalobce prostřednictvím tvrzení, že (v žalobě popsané) okolnosti vkladu předmětných nemovitostí do základního kapitálu žalovaného 2/ nasvědčují úmyslu žalovaných 1/, 2/ zmařit možnost uspokojení pohledávek žalobce z titulu 234 ks dluhopisů ISIN SK4120005877 z předmětného nemovitého majetku. Rozhodnutí o žalobě, tj. ponechání nemovitostí v majetku žalobce 1/, by mohlo mít na možnost uspokojení pohledávek žalobce z dluhopisů příznivý dopad. Návrh na vydání předběžného opatření je odůvodněn nutností prozatímně upravit poměry stran sporu, neboť je zde obava, že žalovaný 2/ zcizí předmětné nemovitosti a tím zmaří vrácení nemovitostí do vlastnictví žalovaného 1/, a tedy i možnost uspokojení pohledávek žalobce jako neprioritního (nezajištěného) věřitele z dluhopisů emitovaných žalovaným 1/ z předmětného nemovitého majetku. Obdobné důsledky by mohlo mít nakládání žalovaného 1/ s akciemi žalovaného 2/.

Proti tomuto usnesení podal odvolání žalovaný 1/ i žalovaný 2/.

Žalovaný 1/ napadl usnesení soudu I. stupně v rozsahu výroků I., II. a IV. Vytýkal soudu I. stupně, že nesprávně posoudil podmínky § 75c písm. a) o.s.ř. pro nařízení předběžného opatření. Především namítal, že žalobce neosvědčil naléhavý právní zájem na určení požadovaném žalobou, ani neprokázal potřebu prozatímní úpravy poměrů účastníků řízení. Samotná omezení nařízená vůči žalovanému 2/ předběžným opatřením se ve vztahu k žalobnímu návrhu jeví jako nelogická a postrádají žalobcem deklarovaný účel. Právní vztah mezi žalobcem a žalovaným 1/, vyplývající z dluhopisů ISIN SK4120005877, je právním vztahem mezi obchodníky, v němž jsou vzájemná práva a povinnosti stran vymezena v rámci emisních podmínek, na něž žalobce přistoupil. Emisní podmínky v daném případě neobsahují zákaz žalovaného 1/ disponovat s jakýmkoli jeho majetkem a pohledávky žalobce z dluhopisů nebyly zajištěny zástavním právem k majetku žalovaného 1/, tedy ani k předmětným nemovitostem. Vklad předmětných nemovitostí do nové společnosti (žalovaný 2/) s jasně definovanou strukturou aktiv a závazků měl své hospodářské důvody (v odvolání podrobně rozvedené) a byl jedním z kroků směřujících k vytvoření zdrojů pro financování závazků žalovaného 1/, mimo jiné vůči držitelům dluhopisů ISIN SK4120005877. Vklad tedy nebyl veden úmyslem jakkoli poškodit žalobce nebo další držitele dluhopisů, naopak žalovaný 1/ s úhradou těchto závazků nadále počítá, a to v plném rozsahu. Toto tvrzení lze doložit faktem, že žalovaný 2/ přistoupil k závazkům žalovaného 1/ z dluhopisů prostřednictvím dohody podle § 534 o.z. Žalovaný 2/ převzal uvedeným postupem povinnost plnit za žalovaného 1/ každoroční kupón z dluhopisů a jejich jistinu v roce 2024. Žalovaný 1/ poukazyval na závěry konstantní judikatury Nejvyššího soudu k otázce naléhavého právního zájmu žalobce na určení, že vlastníkem určité nemovitosti je žalovaný, který ji převedl na jinou osobu (usnesení

sp. zn. 30 Cdo 2784/2007, resp. rozsudek sp. zn. 30 Cdo 1943/2004), podle nichž podmínkou vzniku naléhavého právního zájmu je existence splatné a vykonatelné pohledávky vůči dlužníkovi. Žalovaný 1/ poukázal na to, že žalobce v žalobě nejenže takové skutečnosti netvrdí, dokonce potvrzuje opak, pokud uvádí, že nemá vůči žalovanému 1/ žádné pohledávky po lhůtě splatnosti, natož pohledávky vykonatelné. Nutnost zatímní úpravy poměrů žalobce nikterak neprokázal. Naopak byly žalobci ze strany žalovaného 1/ v souvislosti s vkladem předmětných nemovitostí do základního kapitálu žalovaného 2/ dány záruky splnění závazků z dluhopisů, přičemž dokončení dalších kroků restrukturalizace – tj. zejména získání prostředků od investorů a dosažení účinnosti dohody o snížení úrokové sazby ze strany České spořitelny, a.s., je v nejlepším zájmu žalobce. Naopak splnění povinností uložených předběžným opatřením by v končeném důsledku paralyzovalo podnikatelskou činnost žalovaného 2/ a tím nepřímo poškodilo i postavení žalovaného 1/. Z uvedených důvodů žalovaný 1/ navrhl, aby odvolací soud změnou napadeného rozhodnutí soudu I. stupně návrh na nařízení předběžného opatření v rozsahu výroků I., II. a IV. zamítl.

Žalovaný 2/ se shodnou argumentací napadl usnesení soudu I. stupně v rozsahu výroků III. a IV., které se přímo týkají jeho postavení. Navrhl, aby odvolací soud změnou napadeného rozhodnutí soudu I. stupně návrh na nařízení předběžného opatření zamítl v rozsahu těchto výroků.

Žalobce ve vyjádření k odvolání žalovaných 1/, 2/ ze dne 3.10.2013 a jeho doplnění ze dne 11.12.2013 zejména polemizoval s odvolací námitkou, že žalobce ve věci samé neosvědčil naléhavý právní zájem na požadovaném určení, jako základního předpokladu pro vyhovění jakémukoli návrhu na vydání předběžného opatření v rámci řízení o této žalobě.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení soudu I. stupně, aniž ve věci nařizoval jednání (§ 212, § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř., § 75c odst. 4 o.s.ř., § 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Žalobce se v řízení o žalobě na určení podle § 80 písm. c) o.s.ř. domáhá zatímní úpravy poměrů účastníků ve vztahu k nároku na určení vlastnictví žalovaného 1/ k nemovitostem, které žalovaný 1/ vložil do základního kapitálu žalovaného 2/. Žalobce tvrdí, že drží dluhopisy emitované žalovaným 1/, jejichž konečná splatnost je stanovena na rok 2024, a vzhledem k (podle názoru žalobce neplatné) dispozici žalovaného 1/ s předmětnými nemovitostmi je ohrožena možnost, aby žalobce své pohledávky z dluhopisů zcela uspokojil z majetku žalovaného 1/.

Podle § 102 odst. 1 o.s.ř. může soud po zahájení řízení nařídit předběžné opatření, je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen. K nařízení takového předběžného opatření musí být potřeba zatímní úpravy právních poměrů účastníků prokázána, přičemž ostatní skutečnosti, rozhodné pro uložení povinnosti předběžným opatřením (zejména nárok sám), musí být alespoň osvědčeny (§ 75c odst. 1 písm. a/ o.s.ř.). Tvrzení lze mít ve smyslu ust. § 75c odst. 1 písm. a) o.s.ř. za osvědčená, jeví-li se alespoň jako pravděpodobná. Pro předběžné opatření je rozhodující stav v době vyhlášení (vydání) usnesení soudu prvního stupně (§ 75c odst. 4 o.s.ř.), tedy i odvolací soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí musí vycházet ze stavu, jaký byl v době rozhodování soudu I. stupně, a k případným tvrzením nebo důkazům uvedeným v odvolání nebo s odvoláním předloženým nesmí přihlídnout.

Z žalobních tvrzení vyplývá, že žalobce především neosvědčil nárok, k němuž vztahuje návrh na úpravu poměrů účastníků předběžným opatřením. Žalobci lze dát za pravdu v tom, že naléhavý právní zájem na určení vlastnického práva k nemovitostem podle § 80 písm. c) o.s.ř. může mít i osoba, která nebyla nebo není vlastníkem nemovitostí, která nechce být zapsána jako vlastník nemovitostí v katastru nemovitostí. Tento závěr, formulovaný mimo jiné např. v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 6.3.2001, sp. zn. 22 Cdo 797/2000, publikovaném pod C 290, svazek 3 Souboru rozhodnutí Nejvyššího soudu, resp. v rozsudku ze dne 11.12.2002, sp. zn. 22 Cdo 1377/2001, je však vázán na specifické právní postavení žalobce, pro něhož musí být určení vlastnického práva nutné z hlediska uplatnění jeho vykonatelných pohledávek cestou soudního výkonu rozhodnutí prodejem těchto nemovitostí. Za stavu, kdy žalobce ani netvrdil, že má vůči žalovaným 1/, 2/ ke dni rozhodování soudu I. stupně o návrhu na vydání předběžného opatření (§ 75c odst. 4 o.s.ř.) z titulu dluhopisů ISIN SK4120005877 vymahatelnou pohledávku, by ani v případě vyhovění určovací žalobě nemohlo dojít ke změně právního postavení žalobce jako věřitele žalovaných 1/, 2/, neboť by požadované určení by nesloužilo k vymožení pohledávky. Z uvedených důvodů nelze dovodit existenci naléhavého právního zájmu žalobce na požadovaném určení ve smyslu § 80 písm. c) o.s.ř., tedy ani osvědčení nároku ve smyslu § 75c odst. 1 písm. a) o.s.ř.

Vzhledem k tomu, že zákon v § 75c odst. 1 písm. a) o.s.ř. vyžaduje kumulativní splnění podmínek pro vydání předběžného opatření (osvědčení žalobního nároku a potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků), postačuje shora dovozené nesplnění jedné z nich pro závěr, že navržené předběžné opatření nelze vydat.

Protože soud I. stupně nezhodnotil podmínky pro vydání rozhodnutí předběžného opatření podle § 102 odst. 1, § 75c odst. 1 písm. a) o.s.ř. správně, odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. a), § 167 odst. 2 o.s.ř. napadené usnesení změnil tak, že předběžné opatření (ve výroku citovaného znění) se nenařizuje.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** dovolání přípustné.

V Praze dne 11. prosince 2013

JUDr. Marcela K u č e r o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pletková Barbora